

Mii de pelerini, acasă la sfinții Sihăstriei: Astăzi a avut loc Proclamarea locală a canonizării Cuvioșilor Paisie și Cleopa

reporter: Flavius Popa

Marii duhovnici și luminători ai secolului al XX-lea, Sfinții Cuvioși Paisie și Cleopa sunt cinstiți de astăzi la Mănăstirea Sihăstria. Proclamarea locală a canonizării a avut loc în ziua prăznuirii Sfintei Teodora de la Sihla, la finalul Sfintei Liturghii săvârșite de un sobor de 24 de ierarhi ai Bisericii noastre, sub protia Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. Mii de pelerini din întreaga țară și din străinătate au primit binecuvântarea celor doi sfinți, închinându-se la sfintele lor moaște, așezate în această dimineață în biserica așezământului monahal.

„Părinții rugători ai Moldovei, lucrători ai răbdării și ai smereniei în suflet”, Sfinții Cuvioși Paisie și Cleopa de la Sihăstria, așa cum sunt numiți în primul condac al acatistului, sunt de astăzi cinstiți ca sfinți în Biserica lui Hristos din Moldova. Ziua de 7 august 2025 reprezintă încununarea întregului proces de canonizare a celor doi cuvioși, început cu aprobarea canonizării lor în cadrul ședinței Sfântului Sinod din iulie 2024, continuat cu Proclamarea generală a celor 16 sfinți români, pe 4 februarie 2025 — dată la care s-au împlinit 100 de ani de la ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rang de Patriarhie — și încheiat astăzi cu Proclamarea locală a canonizării și cu așezarea spre închinare a moaștelor celor doi mari duhovnici.

[Arhieriei prezenți](#)

Evenimentele de la Sihăstria au început încă de aseară, cu slujba Privegherii oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, și au continuat în această dimineață cu Procesiunea așezării sfintelor moaște în baldachinele din biserica mare a mănăstirii și săvârșirea Sfintei Liturghii de către un numeros sobor de arhieriei, preoți și diaconi, condus de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. Din soborul ierarhilor au mai făcut parte:

Înaltpreasfințitul Părinte Andrei, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului

Înaltpreasfințitul Părinte Petru, Arhiepiscopul Chișinăului, Mitropolitul Basarabiei și Exarhul Plaiurilor

Înaltpreasfințitul Părinte Serafim, Arhiepiscopul Ortodox Român al Germaniei, Austriei și Luxemburgului și Mitropolitul Ortodox Român al Germaniei, Europei Centrale și de Nord

Înaltpreasfințitul Părinte Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

Înaltpreasfințitul Părinte Ciprian, Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei

Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos

Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor

Preasfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului

Preasfințitul Părinte Nicodim, Episcopul Severinului și Strehaiei

Preasfințitul Părinte Antonie, Episcop de Bălți

Preasfințitul Părinte Veniamin, Episcopul Basarabiei de Sud

Preasfințitul Părinte Andrei, Episcopul Covasnei și Harghitei

Preasfințitul Părinte Benedict, Episcopul Sălajului

Preasfințitul Părinte Nestor, Episcopul Devei și Hunedoarei

Preasfințitul Părinte Siluan, Episcopul Ortodox Român al Ungariei

Preasfințitul Părinte Macarie, Episcopul Ortodox Român al Europei de Nord

Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal

Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor

Preasfințitul Părinte Marc Nemțeanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Europei Occidentale

Preasfințitul Părinte Damaschin Dorneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților

Preasfințitul Părinte Teofil Troțușanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului

Preasfințitul Părinte Gherontie Hunedoreanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Devei și Hunedoarei

Potrivit primelor estimări ale autorităților, aprox. 20.000 de pelerini au fost prezenți la evenimentele prilejuite de proclamarea locală.

Luări de cuvânt

După citirea Sfintei Evanghelii, cuvântul de învățătură a fost rostit de Înaltpreasfințitul Părinte Andrei, Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului, care a relatat din experiența sa personală lucrarea pe care Sfinții Cleopa și Paisie o aveau în relația lor cu credincioșii sosiți la Sihăstria:

Părintele Paisie Olaru de atunci avea o viață sfântă. A tămăduit rănilor sufletești la foarte, foarte multă lume, inclusiv mie. Eu vă spun că în momentul în care îmi citea rugăciunea de dezlegare simțeam că Duhul Sfânt efectiv lucrează. Era omul lui Dumnezeu, sfânt! Lucrurile pe care ți le spunea erau simple dar profunde. Era om harismatic, om isihast, om sfânt cu viață sfântă de atunci. În privința părintelui Cleopa, era pedagog desăvârșit, catehet desăvârșit. În fața chiliei părintelui Cleopa erau două șiruri de băncuțe, se așezau oamenii pe ele și le vorbea ore întregi și plecau acasă luminați. Învățau foarte, foarte multe lucruri bune. Cărțile scrise

după învățăturile părintelui Cleopa există și le puteți citi. Cred că importante sunt două învățături. Una: în viața aceasta călătorim printre două ziduri care ar trebui să fie frica de Dumnezeu și amintirea față de moarte. Dacă la ele ne gândim, suntem mult, mult mai buni. Și apoi un principiu de viață, se referea dânsul la cele trei direcții în care ar trebui să avem atenție: către Dumnezeu, către semenul nostru și către noi înșine.

La finalul Liturghiei, Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, a dat citire Tomosului sinodal al Bisericii Ortodoxe Autocefale Române pentru proclamarea canonizării Sfinților Cuvioși Paisie și Cleopa de la Sihăstria:

Smerenia Noastră, după consultarea Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, împreună cu toți ierarhii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, privind la viețuirea plăcută lui Dumnezeu a acestor Sfinți Cuvioși Părinți, luând aminte la râvna lor vrednică de laudă pentru rugăciune și apărarea dreptei credințe, și căutând folosul duhovnicesc al poporului drept-măritor ce poartă numele lui Hristos, urmând Tradiției Sfinte a Bisericii Ortodoxe și chemând în ajutor Harul Preasfintei, celei de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi, Hotărâm ca, de acum înainte și în veci, Sfinții Cuvioși Paisie și Cleopa de la Sihăstria, să fie numărați între sfinții Bisericii și să fie pomeniți cu cântări de laudă în ziua lor de prăznuire, la 2 decembrie în fiecare an, urmând ca aceștia să fie înscrși în Sinaxar, în cărțile de cult, precum și în calendarul Bisericii Ortodoxe Române.

În cadrul proclamării, Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal, a dat citire mesajului Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, intitulat Doi stâlpi de lumină între munți și cer, Sfinții Cuvioși Paisie și Cleopa de la Sihăstria:

Cei doi sfinți, Paisie și Cleopa, au trăit în duh de nevoiță, cu post, priveghere și multă rugăciune. Au fost oameni duhovnicești, legați de aceeași râvnă pentru viața sfântă, mărturisitori ai dreptei credințe în vremuri de prigoană și propovăduitori ai Evangheliei lui Hristos prin cuvânt și faptă.

Proclamarea canonizării Sfinților Cuvioși Paisie și Cleopa de la Mănăstirea Sihăstria, împreună cu alți 14 sfinți părinți duhovnicești și mărturisitori ortodocși români din secolul al XX-lea, în contextul împlinirii anul acesta, 2025, a 100 de ani de la ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie, ne cheamă să înțelegem cât de minunat lucrează Dumnezeu în mijlocul unui popor smerit și credincios și cât de mare este nevoia de a avea duhovnici adevărați, părinți cu viață sfântă, care să ne lumineze calea dreptei credințe și a sfințeniei.

Astăzi, la momentul binecuvântat al proclamării locale a canonizării Sfinților Cuvioși Paisie și Cleopa de la Mănăstirea Sihăstria, dorim să exprimăm, alături de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, aprecierea și prețuirea noastră pentru toată lucrarea care s-a desfășurat în această mănăstire, cu multă osteneală și iubire jertfelnică.

La finalul momentului, Părintele Mitropolit Teofan a afirmat în cuvântul său că Duhul Sfânt s-a revărsat în viețile credincioșilor și ale celor care au căutat îndrumare duhovnicească, prin lucrarea și nevoințele celor doi mari părinți:

De la Patriarhul țării, continuând cu ierarhii Sfântului Sinod, dimpreună cu obștea Mănăstirii Sihăstria și cu întreaga conștiință monahală, având alături preoții și credincioșii din parohii, credem și mărturisim că Sfinții Cuvioși Paisie și Cleopa au pătruns, încă din această viață, în veșnicia lui Dumnezeu. Iubirea lui Dumnezeu le-a inundat întreaga ființă. Harul lui

Dumnezeu i-a prefăcut din oameni plămădiți din țărâna pământului în sfinți ai Împărăției Cerurilor.

Au dobândit „libertatea fiilor mării lui Dumnezeu” (Romani 8, 21), adică au fost eliberați de robia morții și a păcatului. Au dobândit o dureroasă sensibilitate pentru durerea oamenilor, mai dureroasă decât pentru durerea proprie. Au dobândit vederea duhovnicească asupra lucrurilor, oamenilor și evenimentelor. Au pătruns în firea lucrurilor sesizând adevărul, privind adâncurile pe care logica obișnuită, omenească, nu le poate sesiza.

Au dobândit harul de a se ruga pentru întreaga lume, nemaifăcând deosebire între prieteni și vrăjmași. Au devenit astfel fii ai Tatălui care „face să răsară soarele și peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei dreți și peste cei nedreți” (Matei 5, 45)

De-a lungul vremii, mulți creștini au mărturisit că fiind lângă Sfântul Cuvios Paisie, simțeau că acesta se afla sub adumbrirea Duhului Sfânt. În lăuntru său ardea un asemenea foc duhovnicesc, încât oricine stătea lângă el percepea dragostea învăluindu-l întru totul, simțeau văpaia Duhului Sfânt care se ruga în Sfântul Paisie cu „suspine negraite” (Romani 8, 26).

În preajma Sfântului Cuvios Cleopa, oamenii descopereau puterea Scripturii și a Părinților, revărsându-se ca o cascadă . „Adânc pe adânc cheamă în glasul căderilor apelor Tale” (Psalm 41, 9). Adâncul Scripturii chema adevărul Părinților și ambele mângâiau, muștrău, întăreau și îmbrățișau mintea și inima celor ce participau la o adevărată Liturghie a Cuvântului. Pentru acest mare dar, arătat în chipurile Sfinților Paisie și Cleopa aducem aleasă recunoștință lui Dumnezeu.

Acești sfinți au revigorat duhovnicește, mai întâi mănăstirea noastră, apoi chiar monahismul românesc și au întărit credința poporului dreptcredincios. În perioada dictaturii comuniste, când multe mănăstiri erau închise, monahii și monahiile erau izgoniți din mănăstirile lor, credința era atacată în mod constant prin toate mijloacele propagandistice ale vremii, acești doi sfinți nu numai că au rămas neclintiți în credința lor, dar au reorganizat mănăstiri întregi, ce apoi au devenit la rândul lor fortărețe ale credinței și nevoinței monahale, au reîmprospătat tradiția de trăire monahală, atât printr-o trăire profundă și neînșelătoare cât și prin cuvântul inspirat de Dumnezeu spus cu mult curaj, mai ales de Sfântul Cuvios Cleopa, dar și cu smerenie și simplitate de Sfântul Cuvios Paisie.

Cu atât mai mult în anii de libertate de după ‘90, cuvintele simple dar pline de înțelepciune și de bogăție duhovnicească s-au răspândit cu repeziciune la pelerinii și închinătorii însetați de cuvintele vieții veșnice. Noi, obștea Mănăstirii Sihăstria suntem recunoscători acestor sfinți pentru că au format generații de călugări și au lăsat o tradiție de trăire monahală transmisă din vremuri de demult și continuată până în prezent. În același timp suntem recunoscători față de ierarhii care au recomandat lucrarea de canonizare, primul dintre aceștia fiind Preafericitul Părinte Daniel, care este fiu duhovnicesc al acestor sfinți, a transmis părintele stareț Arsenie Popa în cuvântarea sa de recunoștință de la sfârșit.

După Sfânta Liturghie, credincioșii, îndrumați de autorități și voluntari, au format un rând pentru a se închina la baldachinele duhovnicilor.

Sfinților Cuvioși, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Viețile Cuvioșilor

Părintele arhimandrit Cleopa Ilie s-a născut în județul Botoșani, într-o familie cu zece copii. A primit la botez numele Constantin. Încă din fragedă copilărie a fost păstor la oi împreună cu frații săi mai mari. Fiind plini de râvnă pentru Dumnezeu și pentru cele duhovnicești, ei mergeau adesea la Schitul Cozancea, unde l-au cunoscut pe Cuviosul Paisie Olaru, care le-a îndrumat, mai apoi, pașii spre viața monahală.

În 1929, la vârsta de 17 ani, tânărul Constantin a intrat în obștea Schitului Sihăstria, aflat sub povătuirea Părintelui Ioanichie Moroi, un stareț încercat și nevoitor. S-a ostenit aici împreună cu frații săi, Vasile și Gheorghe, cel din urmă devenit monah, cu numele Gherasim.

Pășind pe treptele desăvârșirii monahale, fratele Constantin a trecut prin multe ascultări, însă cel mai mult s-a ostenit ca păstor la oile schitului. Acolo a fost adevărata sa școală, unde a învățat cum să se roage de la pustnicii pe care i-a întâlnit în pădurile din împrejurimi și a dobândit o cunoaștere adâncă a Sfintei Scripturi și a scrierilor Sfinților Părinți.

În anul 1937, fratele Constantin a primit prin mâinile egumenului Ioanichie Moroi chipul îngeresc al călugăriei.

Îmbolnăvindu-se starețul său, Cuviosul Ioanichie, în anul 1942, l-a numit urmaș al său la conducerea schitului. Atrăși de cuvintele și viața pilduitoare ale Cuviosului Cleopa, mulți tineri s-au alăturat obștii care ajunsese să numere peste 50 de viețuitori. De aceea, în anul 1947, schitul a fost înălțat la rang de mănăstire, tânărul stareț fiind hirotesit arhimandrit.

Patriarhul Justinian Marina, văzând darurile cu care Dumnezeu l-a înzestrat pe Cuviosul Cleopa, l-a numit, în anul 1949, stareț al Mănăstirii Slatina din județul Suceava. În repetate rânduri, a fost cercetat și amenințat de comuniști, viața fiindu-i pusă în primejdie. A urmat o perioadă grea în care, de mai multe ori, s-a retras în pădurile din jur pentru a nu fi închis, nevoindu-se asemenea marilor pustnici din vechime.

În anul 1964, după aproape zece ani de viață pustnicească, odată cu slăbirea prigoanei comuniste, înduplecat de cererile părinților din Sihăstria, s-a reîntors la mănăstire. Dragostea, milostenia, răbdarea, rugăciunea și darul său de a răspunde pe înțeles întrebărilor atrăgeau neconținut pelerinii la chilia sa. Predica, sfătuia și spovedea ore în șir, dar găsea timp și pentru a scrie lucrări folositoare pentru credincioși.

Cuviosul Cleopa a trecut la cele veșnice în ziua de 2 decembrie 1998, după 70 de ani de călugărie, nevoie și rugăciune.

Un iscusit călăuzitor, un model de smerenie, un duhovnic plin de dragoste

Părintele Paisie Olaru s-a născut la 20 iunie 1897, în satul botoșănean Stroiiești, primind la botez numele Petru. În octombrie 1921, la vârsta de 24 de ani, a intrat în obștea Schitului Cozancea, iar pe 9 iunie 1922 a fost tuns în monahism, primind numele Paisie.

În anul 1931, iubind foarte mult viața de liniște, Cuviosul Paisie s-a retras în pădurea din apropierea schitului, construindu-și o mică chilie cu un paraclis de lemn. În 1933, a luat asupra sa o rânduială de viețuire și mai aspră, îmbrăcând schima cea mare. La 14 octombrie 1943, a fost hirotonit ieroschidiacon, iar după patru ani, la 4 aprilie 1947, ieroschimonah și, apoi, a fost numit egumen al Schitului Cozancea, pe care l-a condus aproape un an de zile.

În 1948 s-a retras la Mănăstirea Sihăstria, un loc pustnicesc de nevoință, unde era stareț ucenicul său din tinerețe, Sfântul Cuvios Cleopa. Bland și smerit întru toate, Sfântul Paisie a fost rânduit să povățuiască și să mărturisească pe credincioșii care veneau în număr tot mai mare la Sihăstria, atrași de viața aleasă a acestui părinte duhovnicesc. În anul 1949, Cuviosul Paisie l-a urmat pe ucenicul său, Sfântul Cleopa, la Mănăstirea Slatina.

În primăvara anului 1954, a revenit la Mănăstirea Sihăstria, unde era mai multă liniște, îndeplinind ascultarea de duhovnic timp de peste 35 de ani, până la sfârșitul vieții sale. Între anii 1972-1985, fiind iubitor de singurătate, s-a nevoit la Schitul Sihla, aproape de Peștera Sfintei Teodora. În ultimii ani ai vieții sale pământești, Cuviosul Paisie a fost încercat de multe suferințe trupești, pe care le-a primit cu multă credință, arătând îndelungă și pilduitoare răbdare.

La 18 octombrie 1990, în vârstă de 93 de ani, Sfântul Paisie și-a încredințat sufletul în mâinile lui Hristos.

Cei doi duhovnici, părinții Cleopa Ilie și Paisie Olaru, au fost canonizați în iulie anul trecut de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, primind titulatura Sfinții Cuvioși Paisie și Cleopa de la Sihăstria, cu cinstire în ziua de 2 decembrie. Proclamarea solemnă a canonizării lor a avut loc în data de 4 februarie 2025, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie.